

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 267/2010

2015/EØS/25/35

av 24. mars 2010

om anvendelsen av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

– felles dekning av visse risikotyper,

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

– erstatningsoppgjør,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 1534/91 av 31. mai 1991 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren⁽¹⁾, særlig artikkel 1 nr. 1 bokstav a), b), c) og e),

– prøving og godkjenning av sikkerhetsutstyr, og

etter offentliggjøring av utkast til forordning,

– registre over og opplysninger om forhøyde risikoer.

etter samråd med Den rådgivende komité for konkurransesaker og

ut fra følgende betraktninger:

2) I henhold til forordning (EØF) nr. 1534/91 har Kommisjonen vedtatt forordning (EF) nr. 358/2003 av 27. februar 2003 om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren⁽²⁾. Forordning (EF) nr. 358/2003 utløper 31. mars 2010.

1) Ved forordning (EØF) nr. 1534/91 gis Kommisjonen myndighet til gjennom en forordning å anvende artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte⁽²⁾ på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren, der formålet er samarbeid om

3) Forordning (EF) nr. 358/2003 gir ikke unntak for avtaler om erstatningsoppgjør og registre over og opplysninger om forhøyde risikoer. Kommisjonen anså at den ikke hadde tilstrekkelig erfaring med å behandle enkeltsaker til å kunne benytte den myndighet den er tillagt etter forordning (EØF) nr. 1534/91 på disse områdene. Denne situasjonen har ikke endret seg. Selv om forordning (EF) nr. 358/2003 gav unntak fra fastsettelse av standardforsikringsvilkår og prøving og godkjenning av sikkerhetsutstyr, bør denne forordning ikke gjøre det, ettersom Kommisjonens vurdering av hvordan forordning (EF) nr. 358/2003 har virket, viste at det ikke lenger var nødvendig å inkludere slike avtaler i en sektorspesifikk gruppeunntaksforordning. I den grad disse to kategorier av avtaler ikke er særegne for forsikringssektoren og, som vurderingen viste, kan medføre konkurranseproblemer, er det mer hensiktsmessig at de er underlagt egenvurdering.

– fastsettelse av felles risikopremietariffer på grunnlag av felles statistikk eller antall forsikringstilfeller,

– fastsettelse av felles standardforsikringsvilkår,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 83 av 30.3.2010, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/2010 av 30. april 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIV (Konkurranseregler), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 37 av 15.7.2010, s. 27.

(1) EFT L 143 av 7.6.1991, s. 1.

(2) Med virkning fra 1. desember 2009 har artikkel 81 i EF-traktaten blitt artikkel 101 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. De to artiklene er innholdsmessig identiske. I denne forordning skal henvisninger til artikkel 101 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte forstås som henvisninger til artikkel 81 i EF-traktaten der det er relevant.

(3) EUT L 53 av 28.2.2003, s. 8.

- 4) Etter en offentlig høring som ble innledet 17. april 2008, vedtok Kommisjonen 24. mars 2009 en rapport til Europaparlamentet og Rådet om hvordan forordning (EF) nr. 358/2003⁽¹⁾ har virket («rapporten»). I rapporten og det tilhørende arbeidsdokument («arbeidsdokumentet») ble det foreslått foreløpige endringer til forordning (EF) nr. 358/2003. Den 2. juni 2009 holdt Kommisjonen et samrådsmøte med berørte parter, herunder representanter for forsikringssektoren, forbrukerorganisasjoner og nasjonale konkurransemyndigheter, om funnene og forslagene i rapporten og arbeidsdokumentet.
- 5) Denne forordning bør sikre en effektiv beskyttelse av konkurransen og samtidig gi fordeler for forbrukerne og tilfredsstillende rettssikkerhet for foretak. I arbeidet med å nå disse målene bør det tas hensyn til Kommisjonens erfaring på dette området og resultatene av samrådene som førte fram til vedtakelsen av denne forordning.
- 6) I henhold til forordning (EØF) nr. 1534/91 skal Kommisjonens unntaksforordning bestemme de grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden den får anvendelse på, angi hvilke restriksjoner eller bestemmelser som kan eller ikke kan forekomme i avtaler, beslutninger og samordnet opptreden, angi hvilke bestemmelser avtaler, beslutninger og samordnet opptreden skal inneholde, og angi eventuelle andre vilkår som må være oppfylt.
- 7) Det er likevel hensiktsmessig å fortsette framgangsmåten fastsatt i forordning (EF) nr. 358/2003 med å legge vekt på å bestemme de grupper av avtaler som er unntatt opptil et visst nivå for markedsandel, og å angi de restriksjoner eller bestemmelser som slike avtaler ikke kan inneholde.
- 8) Fordelen gitt ved gruppeunntak fastsatt i denne forordning bør begrenses til de avtaler som med tilstrekkelig sikkerhet kan antas å oppfylle vilkårene fastsatt i traktatens artikkel 101 nr. 3. Ved anvendelsen av traktatens artikkel 101 nr. 3 ved forordning er det ikke nødvendig å bestemme hvilke avtaler som kan komme inn under traktatens artikkel 101 nr. 1. Samtidig er det ingen formodning om at avtaler som ikke omfattes av denne forordning, enten omfattes av traktatens artikkel 101 nr. 1 eller ikke oppfyller vilkårene i traktatens artikkel 101 nr. 3. Ved den individuelle vurdering av avtaler i henhold til traktatens artikkel 101 nr. 1 må det tas hensyn til flere faktorer, særlig markedsstrukturen på det relevante marked.
- 9) Samarbeid mellom forsikringsforetak eller mellom sammenslutninger av foretak med henblikk på sammenstilling av opplysninger (som også kan omfatte statistiske beregninger) for å beregne gjennomsnittskostnaden ved dekning av en gitt risiko i fortiden eller, når det gjelder livsforsikring, dødelighetstabeller eller tabeller over sykdoms-, ulykkes- og uferdshyppighet, kan gi bedre kunnskap om risikoer og gjøre det lettere for de enkelte foretak å vurdere dem. Dette kan lette markedsadgangen og dermed komme forbrukerne til gode. Det samme gjelder felles undersøkelser av ytre omstendigheters sannsynlige innvirkning på forsikringstilfellenes hyppighet eller omfang, eller på lønnsomheten av ulike typer investeringer. Det må likevel sikres at slikt samarbeid bare unntas i den grad det er nødvendig for å nå disse mål. Det bør derfor særlig fastsettes at avtaler om bruttopremier ikke er unntatt. Bruttopremier kan faktisk være lavere enn de beløp som framgår av de aktuelle sammenstillinger, tabeller eller undersøkelser, ettersom forsikringsgiverne kan benytte inntektene fra sine investeringer til å redusere sine premier. Sammenstillingene, tabellene og undersøkelsene bør dessuten være ikke-bindende og tjene bare som referanse. Utveksling av opplysninger som ikke er nødvendig for å nå målene i denne betraktning, bør ikke omfattes av denne forordning.
- 10) Jo smalere kategorier som benyttes for statistikk over kostnaden ved dekning av en gitt risiko i fortiden, desto mer spillerom har forsikringsforetak til å differensiere sine bruttopremier når disse beregnes. Felles sammenstillinger av kostnaden ved risikoer i fortiden bør derfor unntas, forutsatt at den tilgjengelige statistikk er så detaljert og variert som det er forsikringsteknisk hensiktsmessig.
- 11) Både forsikringsforetak som er aktive på vedkommende geografiske marked eller produktmarked og foretak som har planer om å gå inn på markedet, har behov for tilgang til slike felles sammenstillinger, tabeller og undersøkelser. På samme måte kan tilgang til slike sammenstillinger, tabeller og undersøkelser være nyttig for forbrukerorganisasjoner eller kundeorganisasjoner. Forsikringsforetak som ennå ikke er aktive på vedkommende marked samt forbruker- eller kundeorganisasjoner, må gis tilgang til slike sammenstillinger, tabeller og undersøkelser på vilkår som er rimelige, overkommelige og ikke innebærer forskjellsbehandling når de sammenholdes med vilkårene for de forsikringsforetak som allerede finnes på vedkommende marked. Slike vilkår kan for eksempel være at et forsikringsforetak som ennå ikke finnes på markedet, forplikter seg til å framlegge statistiske opplysninger om forsikringstilfeller dersom foretaket skulle beslutte å gå inn på markedet, og kan også omfatte medlemskap i den sammenslutning av forsikringsgivere som har ansvar for å foreta sammenstillingene. Et unntak

⁽¹⁾ KOM(2009) 138.

fra kravet om å gi tilgang for forbrukerorganisasjoner og kundeorganisasjoner bør være mulig ut fra hensynet til den offentlige sikkerhet, for eksempel der opplysningene knytter seg til sikkerhetssystemer for kjernekraftverk eller svakheter i flomsikringsystemer.

- 12) Påliteligheten av felles sammenstillinger, tabeller og undersøkelser øker med mengden statistikk de bygger på. Forsikringsgivere med høye markedsandeler kan selv generere tilstrekkelig statistikk til å kunne foreta pålitelige sammenstillinger, men dette kan være vanskelig for de som har lave markedsandeler, og enda vanskeligere for nyinntredere. Det at slike felles sammenstillinger, tabeller og undersøkelser bygger på opplysninger fra samtlige forsikringsgivere på et marked, herunder de store, vil i prinsippet fremme konkurransen fordi det hjelper små forsikringsgivere og letter nyetableringen. Tatt i betraktning dette særtrekk ved forsikringssektoren er det ikke hensiktsmessig å sette markedsandelsgrenser som vilkår for unntak for slike felles sammenstillinger, tabeller og undersøkelser.
- 13) Koassuransegrupper eller koreassuransegrupper kan, i visse særlige tilfeller, være nødvendig for å gjøre det mulig for deltakende foretak i en gruppe å tilby forsikring eller gjenforsikring for risikoer som de kanskje kunne tilby bare utilstrekkelig dekning for dersom gruppen ikke fantes. Slike grupper fører vanligvis ikke til konkurransebegrensning i henhold til artikkel 101 nr. 1, og de er dermed ikke forbudt etter denne.
- 14) Koassuransegrupper eller koreassuransegrupper kan gi forsikringsgivere og gjenforsikrere mulighet til å tilby forsikring eller gjenforsikring av risikoer selv om gruppen går utover det som er nødvendig for å sikre at en slik risiko er dekket. Slike grupper kan imidlertid innebære konkurransebegrensninger, blant annet i form av standardisering av forsikringsvilkår og til og med av dekningsbeløp og premier. Det bør derfor fastsettes under hvilke omstendigheter slike grupper kan omfattes av unntaket.
- 15) For helt nye risikoer er det ikke mulig på forhånd å vite hvilken tegningskapasitet som er nødvendig for å dekke risikoen, eller om to eller flere slike grupper side om side kan tilby denne formen for forsikring. En gruppe som tilbyr koassurans eller koreassurans av slike nye risikoer, kan derfor unntas for et begrenset tidsrom uten en markedsandelsgrense. Et tidsrom på tre år bør være nok for å innhente tilstrekkelige data om forsikringstilfeller fra tidligere perioder, slik at det kan vurderes om det er behov for en gruppe.
- 16) Risikoer som ikke eksisterte tidligere, bør anses som nye risikoer. I unntakstilfeller kan en risiko anses som en ny risiko dersom en objektiv analyse viser at risikoens karakter er så vesentlig endret at det ikke er mulig på forhånd å vite hvilken tegningskapasitet som er nødvendig for å dekke risikoen.
- 17) For risikoer som ikke er nye, kan koassuransegrupper og koreassuransegrupper som innebærer en konkurransebegrensning, i visse særlige tilfeller medføre fordeler som kan berettige et unntak i henhold til traktatens artikkel 101 nr. 3, selv om de kunne erstattes av to eller flere konkurrerende forsikringsforetak. De kan for eksempel gjøre det mulig for deltakende foretak å skaffe den nødvendige erfaring i vedkommende forsikringssektor, eller de kan gi kostnadsbesparelser eller reduserte bruttopremier gjennom felles gjenforsikring på gunstige vilkår. Ethvert unntak bør imidlertid begrenses til avtaler som ikke gir de berørte foretakene muligheten til å utelukke konkurransen for en vesentlig del av de relevante produktene. Forbrukerne kan dra full nytte av grupper bare dersom det er tilstrekkelig konkurranse i de markedene der gruppene driver virksomhet. Dette vilkåret bør anses som oppfylt når markedsandelen til en gruppe holder seg under en bestemt grense og derfor kan antas å være utsatt for faktisk eller potensiell konkurranse fra foretak som ikke deltar i gruppen.
- 18) Denne forordning bør derfor gi unntak til alle koassuransegrupper eller koreassuransegrupper som har eksistert i mer enn tre år, eller som ikke opprettes med henblikk på å dekke en ny risiko, forutsatt at den samlede markedsandelen for de deltakende foretakene ikke overskrider visse grenser. Grensen for koassuransegrupper bør være lavere ettersom koassuransegrupper kan innebære ensartede forsikringsvilkår og bruttopremier. For å vurdere om en gruppe oppfyller vilkåret om markedsandel, bør de deltakende foretakenes totale markedsandeler legges sammen. Markedsandelen til hvert deltakende foretak er basert på dets samlede bruttopremieinntekt både innenfor og utenfor gruppen på samme relevante marked. Disse unntakene bør likevel bare få anvendelse dersom vedkommende gruppe oppfyller de øvrige vilkår fastsatt i denne forordning, som skal holde konkurransebegrensningene mellom de deltakende foretakene i gruppen på et minstenivå. I slike tilfeller vil det være nødvendig med en individuell analyse for å avgjøre hvorvidt vilkårene fastsatt i denne forordning er oppfylt.
- 19) For å lette inngåelsen av avtaler, som for noen avtalers del kan innebære betydelige investeringsbeslutninger, bør denne forordnings gyldighetstid fastsettes til sju år.

- 20) I henhold til artikkel 29 nr. 1 i rådsforordning (EF) nr. 1/2003 av 16. desember 2002 om gjennomføring av konkurranseregler fastsatt i traktatens artikkel 81 og 82⁽¹⁾ kan Kommisjonen trekke tilbake fordelen gitt ved denne forordning dersom den i et bestemt tilfelle fastslår at en avtale som unntakene i denne forordning får anvendelse på, likevel har virkninger som er uforenlige med traktatens artikkel 101 nr. 3.
- 21) I henhold til artikkel 29 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2003 kan en medlemsstats konkurransemyndighet trekke tilbake fordelen gitt i denne forordning med hensyn til medlemsstatens territorium, eller en del av det, dersom den i et bestemt tilfelle fastslår at en avtale som unntakene i denne forordning får anvendelse på, likevel har virkninger som er uforenlige med traktatens artikkel 101 nr. 3 på medlemsstatens territorium, eller en del av det, og som har alle kjennetegn på et særskilt geografisk marked.
- 22) For å fastslå om fordelen gitt ved denne forordning bør trekkes tilbake i henhold til artikkel 29 i forordning (EF) nr. 1/2003, er de konkurransebegrensende virkningene som kan oppstå som følge av forbindelser mellom en koassuransgruppe eller koreassuransgruppe og/eller dens deltakende foretak og andre grupper og/eller deres deltakende foretak på samme relevante marked, av særlig betydning —
- i) har myndighet til å utøve mer enn halvparten av stemmerettighetene, eller
 - ii) har myndighet til å utnevne mer enn halvparten av medlemmene i kontrollorganet, styret eller de organer som rettslig representerer foretaket, eller
 - iii) har rett til å lede foretakets forretninger,
 - b) foretak som overfor en avtalepart direkte eller indirekte har de rettigheter eller den myndighet som er nevnt i bokstav a),
 - c) foretak der et foretak nevnt i bokstav b) direkte eller indirekte har de rettigheter eller den myndighet som er nevnt i bokstav a),
 - d) foretak der en avtalepart sammen med ett eller flere av foretakene nevnt i bokstav a), b) eller c) eller foretak der to eller flere av de sistnevnte foretak i fellesskap har de rettigheter eller den myndighet som er nevnt i bokstav a),
 - e) foretak der de rettigheter eller den innflytelse som er nevnt i bokstav a), i fellesskap innehas av
 - i) avtaleparter eller deres respektive tilknyttede foretak nevnt i bokstav a)-d), eller
 - ii) en eller flere av avtalepartene eller ett eller flere av deres tilknyttede foretak nevnt i bokstav a)-d) og en eller flere tredjemenn,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

DEFINISJONER

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «avtale» en avtale, en beslutning truffet av en sammenslutning av foretak eller en samordnet opptreden,
2. «deltakende foretak» foretak som er parter i avtalen, og deres respektive tilknyttede foretak,
3. «tilknyttede foretak»
 - a) foretak der en avtalepart direkte eller indirekte
4. «koassuransgrupper» grupper opprettet av forsikringsforetak enten direkte eller gjennom meglere eller fullmektiger, med unntak av ad hoc-koassuransavtaler på tegningsmarkedet, der en viss del av en gitt risiko dekkes av en ledende forsikringsgiver, og den resterende del av risikoen dekkes av andre forsikringsgivere som inviteres til å dekke denne resterende del, og som
 - a) i navnet til og på vegne av alle deltakerne forplikter seg til å tegne forsikring for en bestemt risikokategori, eller
 - b) i eget navn og for egen regning overdrar tegning og administrasjon av forsikring av en bestemt risikokategori til et av forsikringsforetakene, en felles megler eller et felles organ opprettet for dette formål,

⁽¹⁾ EFT L 1 av 4.1.2003, s. 1.

5. «koreassuransegrupper» grupper opprettet av forsikringsforetak enten direkte eller gjennom meglere eller fullmektiger, eventuelt med bistand fra ett eller flere reassuranseforetak, med unntak av ad hoc-koreassuransesavtaler på tegningsmarkedet, der en viss del av en gitt risiko dekkes av en ledende forsikringsgiver, og den resterende del av risikoen dekkes av andre forsikringsgivere som inviteres til å dekke denne resterende del for å

- a) gjensidig gjenforsikre alle eller deler av deres forpliktelser innen en bestemt risikokategori,
- b) ved leilighet overta samme risikokategori i gjenforsikring i navnet til og på vegne av alle deltakere,

6. «nye risikoer»

- a) risikoer som ikke eksisterte tidligere, og hvis dekning krever utvikling av et helt nytt forsikringsprodukt uten noen utvidelse, forbedring eller erstatning av et eksisterende forsikringsprodukt, eller
- b) i unntakstilfeller risikoer av en slik karakter at en objektiv analyse viser at den er så vesentlig endret at det ikke er mulig på forhånd å vite hvilken tegningskapasitet som er nødvendig for å dekke risikoen,

7. «bruttopremie» den pris som faktureres kjøperen av en forsikringspolise.

KAPITTEL II

FELLES SAMMENSTILLINGER, TABELLER OG UNDERSØKELSER

Artikkel 2

Unntak

I henhold til traktatens artikkel 101 nr. 3 og bestemmelsene i denne forordning får traktatens artikkel 101 nr. 1 ikke anvendelse på avtaler inngått mellom to eller flere foretak i forsikringssektoren med hensyn til

- a) felles sammenstilling og distribusjon av opplysninger som er nødvendig for følgende formål:

- i) beregning av gjennomsnittskostnaden ved dekning av en gitt risiko i fortiden (heretter kalt «sammenstillinger»),

- ii) utarbeiding av dødelighetstabeller og tabeller over sykdoms-, ulykkes- og uførhetshyppighet i forbindelse med forsikring som omfatter et kapitaliseringselement (heretter kalt «tabeller»),

- b) felles gjennomføring av undersøkelser av den sannsynlige virkning av generelle omstendigheter som ligger utenfor de berørte foretaks innflytelse, enten for framtidige forsikringstilfellers hyppighet eller omfang for en gitt risiko eller risikokategori eller for lønnsomheten til ulike typer investeringer (heretter kalt «undersøkelser»), og distribusjon av resultatene av slike undersøkelser.

Artikkel 3

Vilkår for unntak

1. Unntaket fastsatt i artikkel 2 bokstav a) får anvendelse forutsatt at sammenstillingene eller tabellene

- a) er basert på innsamlede data om like eller sammenlignbare risikoer fra et antall risikoår valgt som observasjonstidsrom, som er tilstrekkelige til å danne et grunnlag for statistisk behandling, og som gjør det mulig å tallfeste særlig

- i) antall forsikringstilfeller i løpet av det aktuelle tidsrom,

- ii) antall enkeltrisikoeer forsikret i hvert risikoår i det valgte observasjonstidsrommet,

- iii) samlet utbetalt eller påløpt erstatningsbeløp til dekning av forsikringstilfeller som har oppstått i løpet av nevnte tidsrom,

- iv) samlet forsikringssum for hvert risikoår i det valgte observasjonstidsrommet,

- b) omfatter en så detaljert fordeling av de tilgjengelige statistiske data som er forsikringsteknisk nødvendig,

- c) ikke på noen måte omfatter tillegg for sikkerhetsmargin, inntekter fra reserver, administrasjons- eller forretningskostnader eller fiskale eller parafiskale avgifter, og heller ikke tar hensyn til inntekter fra investeringer eller forventet overskudd.

2. Unntakene fastsatt i artikkel 2 får anvendelse forutsatt at sammenstillingene, tabellene eller resultatene av undersøkelsene

- a) ikke gjør det mulig å identifisere de berørte forsikringsforetak eller forsikringstakere,
- b) sammenstilles og distribueres med angivelse av at de er ikke-bindende,
- c) ikke inneholder noen angivelse av nivået på bruttopremier,
- d) gjøres tilgjengelige på vilkår som er rimelige, overkommelige og uten forskjellsbehandling for alle forsikringsforetak som anmoder om en kopi, herunder forsikringsforetak som ikke opererer på det geografiske marked eller produktmarked som sammenstillingene, tabellene eller resultatene av undersøkelsene viser til,
- e) gjøres tilgjengelig på vilkår som er rimelige, overkommelige og uten forskjellsbehandling for forbrukerorganisasjoner eller kundeorganisasjoner som av berettigede grunner anmoder om tilgang til dem på særlige og nøyaktige vilkår, unntatt i tilfeller hvor unntak fra offentlighet er objektivt begrunnet ut fra hensynet til offentlig sikkerhet.

Artikkel 4

Avtaler som ikke omfattes av unntaket

Unntakene fastsatt i artikkel 2 får ikke anvendelse når de deltakende foretak blir enige om, forplikter seg til eller pålegger andre foretak ikke å bruke andre sammenstillinger eller tabeller enn dem som er nevnt i artikkel 2 bokstav a), eller ikke å avvike fra resultatene av undersøkelsene som er nevnt i artikkel 2 bokstav b).

KAPITTEL III

FELLES DEKNING AV VISSE RISIKOTYPER

Artikkel 5

Unntak

I henhold til traktatens artikkel 101 nr. 3 og bestemmelsene i denne forordning får traktatens artikkel 101 nr. 1 ikke anvendelse på avtaler inngått mellom to eller flere forsikringsforetak med hensyn til opprettelse og drift av grupper av forsikringsforetak eller av forsikringsforetak

og gjenforsikringsforetak for felles dekning av en særskilt risikokategori i form av koassuransse eller koreassuransse.

Artikkel 6

Anvendelse av unntaket og markedsandelsgrenser

1. For koassuranssegrupper eller koreassuranssegrupper som opprettes utelukkende med det formål å dekke nye risikoer, får unntaket fastsatt i artikkel 5 anvendelse i tre år regnet fra datoen da gruppen ble opprettet, uansett dens markedsandel.

2. For koassuranssegrupper eller koreassuranssegrupper som ikke faller inn under virkeområdet for nr. 1, får unntaket fastsatt i artikkel 5 anvendelse så lenge denne forordning er i kraft, forutsatt at den samlede markedsandelen for de deltakende foretakene ikke overskrider

a) 20 % av det relevante marked for koassuranssegrupper,

b) 25 % av det relevante marked for koreassuranssegrupper.

3. Ved beregning av markedsandelen til et deltakende foretak på det relevante marked skal det tas hensyn til

a) markedsandelen til det deltakende foretaket i den aktuelle gruppen,

b) markedsandelen til det deltakende foretaket i en annen gruppe som den deltar i, på samme relevante marked som den aktuelle gruppen, og

c) markedsandelen til det deltakende foretaket på samme relevante marked som den aktuelle gruppen, men uten deltakelse i noen gruppe.

4. Ved anvendelsen av markedsandelsgrensen fastsatt i nr. 2 får følgende regler anvendelse:

a) Markedsandelen skal beregnes på grunnlag av bruttopremieinntektene; dersom data om bruttopremieinntektene ikke er tilgjengelige, kan anslag som bygger på andre pålitelige markedsopplysninger, herunder opplysninger om forsikringsdekning eller forsikringsverdi, brukes til å fastsette markedsandelen for det aktuelle foretaket.

b) Markedsandelen skal beregnes på grunnlag av opplysninger for foregående kalenderår.

5. Dersom markedsandelen nevnt i nr. 2 bokstav a) i utgangspunktet ikke er på over 20 %, men senere stiger over dette nivå uten å overskride 25 %, får unntaket fastsatt i artikkel 5 fortsatt anvendelse i to sammenhengende kalenderår etter det året da grensen på 20 % første gang ble overskredet.

6. Dersom markedsandelen nevnt i nr. 2 bokstav a) i utgangspunktet ikke er på over 20 %, men senere stiger til over 25 %, får unntaket fastsatt i artikkel 5 fortsatt anvendelse i ett kalenderår etter det året da nivået på 25 % første gang ble overskredet.

7. Anvendelsen av nr. 5 og 6 kan ikke kombineres slik at et tidsrom på to kalenderår overskrides.

8. Dersom markedsandelen nevnt i nr. 2 bokstav b) i utgangspunktet ikke er på over 25 %, men senere stiger over dette nivå uten å overskride 30 %, får unntaket fastsatt i artikkel 5 fortsatt anvendelse i to sammenhengende kalenderår etter det året da grensen på 25 % første gang ble overskredet.

9. Dersom markedsandelen nevnt i nr. 2 bokstav b) i utgangspunktet ikke er på over 25 %, men senere stiger til over 30 %, får unntaket fastsatt i artikkel 5 fortsatt anvendelse i ett kalenderår etter det året da nivået på 30 % første gang ble overskredet.

10. Anvendelsen av nr. 8 og 9 kan ikke kombineres slik at et tidsrom på to kalenderår overskrides.

Artikkel 7

Vilkår for unntak

Unntaket fastsatt i artikkel 5 får anvendelse forutsatt at

a) hvert deltakende foretak har rett til å trekke seg ut av gruppen etter en rimelig oppsigelsesfrist uten å pådra seg sanksjoner,

b) gruppens regler ikke pålegger noe deltakende foretak i gruppen å forsikre eller gjenforsikre gjennom gruppen en risiko av den type som dekkes av gruppen, og ikke hindrer noe deltakende foretak i gruppen i helt eller delvis å forsikre eller gjenforsikre en risiko av den typen som dekkes av gruppen, utenfor gruppen,

c) gruppens regler ikke begrenser gruppens eller de deltakende foretaks virksomhet til forsikring eller gjenforsikring av risikoer som forekommer i et bestemt område av Den europeiske union,

d) avtalen ikke begrenser produksjon eller salg,

e) avtalen ikke fører til oppdeling av markeder eller kunder, og

f) de deltakende foretak i en koreassuransgruppe ikke gjør avtale om bruttopremier som de anvender for direkte forsikring.

KAPITTEL IV

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 8

Overgangsperiode

Forbudet fastsatt i traktatens artikkel 101 nr. 1 får ikke anvendelse i tidsrommet fra 1. april 2010 til 30. september 2010 med hensyn til avtaler som allerede var trådt i kraft 31. mars 2010 og som ikke oppfyller vilkårene for unntak fastsatt i denne forordning, men som oppfyller vilkårene for unntak fastsatt i forordning (EF) nr. 358/2003.

Artikkel 9

Gyldighetstid

Denne forordning trer i kraft 1. april 2010.

Den opphører å gjelde 31. mars 2017.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 24. mars 2010.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President